

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quæ peccata sunt præcipue damnabilia. ca. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

vesiri vultis facere. Quam sententiam secutus Iohanes
Apostolus ait: Qui facit peccatum ex diabolo est, quo-
mam ab initio diabolus peccat. Quanta igitur infelici-
tas est, vt homo a deo factus, ad imaginem dei creatus
eique in filium adoptatus nequissimi dæmonis manci-
petur seruituti, ipsumque habeat patrem: tanta cura di-
ligentiaq; adhiberi debet, vt crimen quod huiusce ma-
li causa existit, caueatur ac vitetur. Illis enim qui hoc
contempserint, & post peccatum ad pœnitentiæ reme-
dia non recurrerint nihil reliquum erit nisi vt ad sup-
plicia nunquam finienda damnentur, audiantque om-
nium terribilium maxime expauescendam iudicis vo-
cem dicentis: Ite maledicti in ignem æternum, qui para-
tus est diabolo & angelis eius. Hæc ergo vltima pecca-
ti perniciēs est, quod hominem ab hæreditate cælesti-
um bonorum exclusum ad ima pœnarum loca æterno
relegat exilio, Denique peccatores mori dicuntur mor-
te æterna, sicut ecōtrario iusti viuere vita æterna. Scri-
ptum est enim: Homo per malitiam occidit animam su-
am, & anima quæ peccauerit, ipsa, morietur. Et in
euangelio peccatoribus dicitur: In peccato vestro mori
emini: non morte quæ corpus dissoluit, sed quæ animā
sublata omni quiescendi spe terribiliter torquet et cru-
ciat.

i. Iohan. 3.

Sapi. 16.

Ezec. 18.

Quæ peccata sunt præcipue damnabilia Caput xviii

Quæ sunt aut vel qualia crimina, quibus graua-
ti homines in profundum interni demergan-
tur, psalmista explicat ad deum dicens, Male-
dicti qui declinant a mandatis tuis. Et dominus in euan-
gelio eos asserit extremæ damnationis reos fore, ger-
gæ pauperes et egenos & afflictos claudunt viscera pie-
tatis. Ac præter hos illi qui non spiritui sed carni ser-
uiunt, dicente apostolo, Manifesta sunt opera carnis, quæ
sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, idolorum ser-
uitus, veneficia, inimicitia, contentiones, æmulationes
iræ, rixæ, dissensiones, hæreses, inuidiæ, ebrietates, co-
mesationes, & his similia, quæ prædico vobis sicut præ-

Psalm. 118.

Gala. 5.

1. Cor. 6.

Apoc. 2

Isaia. 66

dixi, quoniam qui hæc agunt, regnum dei non possidebunt. Idem alibi repetens ait: An nescitis quia in regnum dei non possidebunt? nolite errare, neque fornicarii, neque idolis seruientes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque auari, neque maledici, neque rapaces regnum dei possidebunt. Hinc sane in Apocalypsi, talibus flagitijs pollutos angelus domini a sancta ciuitate propellendo clamat: Foris canes & venefici & impudici & homicidæ & idolis seruientes, & omnis qui amat & facit mendacium. Hi & conscientia stimulis incessanter agitantur, & poenis exterius illatis affligentur, dicente domino: Eorum qui præuaticati sunt in me, vermis non morietur, & ignis non extinguetur. Atque ita damnatorum propter peccatum tormentum a nullo vnquam fine concludentur. Nam sicut in cælesti regno beatorum gloria finis aliquid quando futurus non timetur, ita in inferno poenarum terminus nullus vnquam sperabitur. Cum ergo iuxta ea quæ modo dicta sunt, peccati tanta malignitas existat, ut hominem inutilem, instabilem, intellectu hebetem, conditione vilem & abiectum reddat, vitam minuatur, regna auferat, diuitias faciat miseras, aduersitatibus subdat, aliisque insuper delictorum causa sit, virtutum merita tabescere cogat, sapientes infatuat, a deo separet, diabolo copulet, bono summo priuet, & poenis afficiat æternis, quid vnquam tam cauere debet quam peccatum. cum nihil omnino tam nobis esse queat noxium, nihil ita ærumnosum. Si te tyrannus torqueat ut pecces, omnia tormenta perferre factus est quam peccare, si necem minetur, mori innocentem præstat, quam innocentem viuere. Scias tamen nefarium esse mortem si bimetipsum aliquem inferre, ut imminens peccandi periculum deuitet, nisi deus iusserit: sicuti quibusdam virginibus iussisse creditur, quæ sibi mortem consciuere, ne ab hostibus stuprarentur. Quarum quidem memoriam nequaquam celebraret ecclesia, nisi miraculo reuelatum fuisset, illas non tam prospicere sibi se perimendo, quam domino obedire voluisse. Alioquin nulli la-

cere credimus, quicquid futurum timeretur, sibi metipsum vitam eripere, ne illum offendat, cuius lex est, Non occides. Proterius est seruus, qui domino de potum reddidit antequam poscatur.

Vnde tanta peccantium multitudo. Caput xvij.

Porro cum tot taliaque sint, quæ nos ne peccemus deterrent, quid causæ est, quod peccantium multo maior numerus, quam non peccantium existat multoque copiosior turba sit mundo seruentium, quæ mundi domino & cæli terræque conditori? ita ut cum propheta cogamur exclamare, Non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum. Iam enim quod futurum dominus prædixerat, abundauit iniquitas, & refrixit charitas, ut propinquum testetur vltimi iudicii diem. Multa quippe cernimus, plurima audimus, a quibus abhorret animus, & ne illa sentire posset, sæpe nobis oprauit cum cæcos oculos, tum aures surdas. Talia vero mirantibus nobis, causamque inquiringibus respondet Ecclesiastes dicens: Quia non non profertur cito contra malos sententia, absque timore villo filii hominum perpetrant mala. Dilatio igitur pœnæ, peccandi præstat licentiam. Sed si cogitarent peccatores tanto acriorem fore vindictam, quanto magis venire cunctatur, peccandi libidinem coercerent, & nequitiae finem citius ponerent. Delictorum enim vltor deus non semper statim punit: peccantis autem pœnitentiam ideo diu expectat, ut si abierit correctio minus excusabilis fiat pertinacia. Cæterum dum cælestis arbiter a flagello quiescit non remittit iram, sed colligit, ut totam vno impetu effundat & plectendi tarditatem grauitate compenset. Interim ad peccandum alios corporis prouocat voluptas, alios honorum stimulat ambitio, alios multa habendi auaritas vrget. Ab his tribus tantum fontibus cuncta quæ sub cælo fiunt crimina oriri quæde reor. Etenim voluptatis germina sunt, otium, vètris ingluuies incædã

psal. 51.

Eccles. 8.